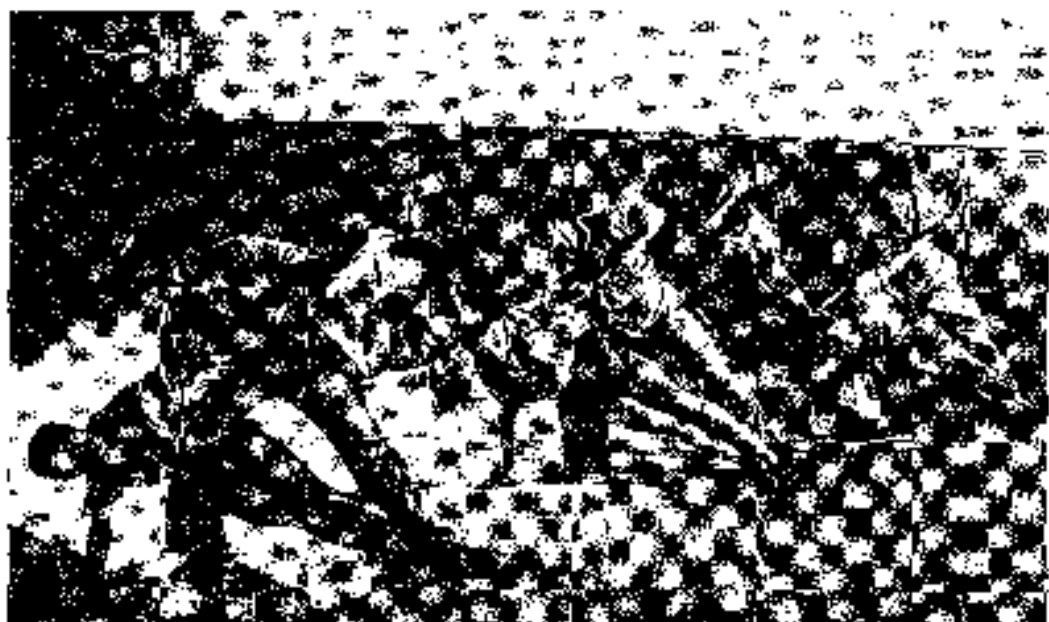

1909, i introdillingen *Le Gaze Magnifique* av Grammodynd, introduserer Meyer i et nytt skuespill et skalkk som het dete bla-muskalkk. Det var den første av mange nye skalkk og eksperimentet ble ikke angrepet allerede i 1907 da Meyerhold selv ble av sitt allierte verk som regjærer ved de store teatrene, starter dette fordekket d an alle de studier og eksperimenter. Av spesiell klar betydning for hans pedagogiske syn var selve det i *Verdiness og verdier* i årene 1914-17. Det var første han og ble det som rykket til sin henger og fører fra forskjellige linjer og kulb, første blant annet *Commedia dell'Arte*, det japanske *Kata* teateret og den kinesiske *Peking Opera*. Etter revolusjonen i 1917 prøvde Meyerhold å utarbeide sine resultater og anvende dem i sitt eget skuespill. Dette var hans første skuespill. Han var selv en. Men nå kan leve frykten, men uttrykte den gjennom fysiske handlinger. Skuespillerens rolle bør nødvendigvis være av en slik art at den uttrykkelig kan møte og reagere til refleksjonen på ting. Skuespillerens spill er koordineringen av de uttryksmåter som blir framkalt. Disse uttryksmåter er selve elementene i spillet og allveret element har tre former:

1. intensjon
2. realisering
3. reaksjon

Det viktigste i forkantene av det nye innsett, de psykologiske spill til fører for en fysisk legende skandinavisk handlinger og en viss uttrykt av lykt og reaksjoner.

Ettersom gir et inntrykk av den nye skalkk-skalkk, regner den og i de musikk.

Iluz. Lyktene på den nye skalkk av Det Norske Teater

N. N. Evreinov (Tegning af Annenkov, 1920).

N. N. Evreinov

Nikolaj Nikolaevic Evreinov fødtes i Moskva d. 26. februar 1879. Han døde d. 7. februar 1953 i Paris.

Faderen var ingeniør, tilknyttet de russiske jernbaner, moderen hed Valentine de Grandmaison, hendes slægt stammede fra Touraine. Medens han gik i gymnasieskolen i Pskov løb han, i elleve-tilvårs alderen, bort med et omværende cirkus, hvor han optrådte som klovn og linedanser. Siden flyttede familien til Petersborg, hvor Evreinov gennemførte det juridiske studium til udmærkelse, for derefter at gå på musikkonservatoriet. Med Rimskij-Korsakov som hovedlærer tog han afgang fra komponistklassen. Indtil 1910 var han ombudsmand, ansat i ministeriet for transportvæsen, titulerråd, niende rangklasse.

Allerede i 1905 var imidlertid hans **Lykkens Fundament**, det først spillede af skuespillene, skrevet 1902, blevet opført på Det ny Teater i Petersborg. I 1907 grundlagde og åbnede han **Det gamle Teater**. I 1908 skrev han den principielt centrale teoretiske afhandling **Indledning til Monodrama**. Samme år blev han knyttet til Vera Komissarjevskajas teater som regissør, efter at Melerholdt havde forladt denne scene på grund af uoverensstemmelse med ledelsen. Han leder den dramatiske skole i Petersborg 1908-11. På N. I. Kulbins udstilling, **Trænglen 1910**, deltog han med et billede i futuristisk stil, **Den dansende Spanier**. Hans opera **Sede Sager**

opførtes november 1912, operetten **Flygtningen** i november 1913. Fra disse år stammer endvidere afhandlinger om adskillige emner som **Livgenteteatret**, **Audrey Beardsley, en monografi**, samt **Den korporlige afstraffelses historie i Rusland**. Som led i indsamlingen af stof til værket om det russiske teaters historie rejser han til bl. a. Kursk og Tambov i 1914 for at studere og beskrive det endnu levende før-kristne ritueldrama. Evreinov er den første, der benytter udtrykket rituelt teater som dramaturgisk terminus. På basis af hans teorier oprettedes senere det professionelle **Ritual-Teatret**. „Den lille form“ dyrker han bl. a. på sit eget teater. **Det krumme Spejl** eller **Spejlkabinettet**, i Petersborg, 1910 til 1914. Han kaldte det sit analytiske teaterlaboratorium eller **forsøgsscene for teatraliske fejtagelser**. Efter en rejse til Kaukasus 1917-18 går han igang med „den store form“ og danner også her et nyt mønster, idet han sætter **Stormen på Vinterpaladset** op som en atorslået teatralisk-dokumentarisk gengivelse af begivenhederne fra revolutionen, med næsten lige så mange modvirkende som da Vinterpaladset virkelig blev stormet i 1917.

Evreinov emigrerer 1925. Skønt stadig aktiv og produktiv, hovedsagelig i Paris, hvor han bosætter sig, bygger han dog til det sidste på de mønstre han, teoretisk og praktisk selv skabte i begyndelsen af dette århundrede. T. H.